

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Slægt & Stavn

28. Aargang Nr. 3 August 2009

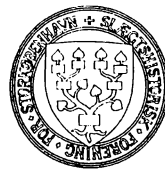

*Københavns heraldiske byvåben
fra år 1661*

Slægtshistorisk Forening for Storkøbenhavn

<http://www.genealogi-kbh.dk>

Stiftet den 7. januar 1977

Formand:	Anna Margrethe Krogh-Thomsen Hedebyvej 5 3650 Ølstykke	Tlf: 4717 9251 E-mail: krogh@get2net.dk
Kasserer:	Bent Jensen Konkylievej 23 2650 Hvidovre	Tlf: 3678 8775 E-mail: sfs.bentjensen@teliamail.dk
Sekretær:	Margit Dujardin Aspegården 38 2670 Greve	Tlf: 4390 8625 E-mail: fam.dujardin@image.dk
Redaktør:	Gitte Bergendorff Høstbo Obovej 14 2730 Herlev	Tlf: 4484 9131 E-mail: janhb@mail.danbbs.dk
Best.medl.	Peter Wodskou Arnesvej 44 2700 Brønshøj	Tlf: 3828 9475 E-mail: peter.wodskou@get2net.dk
Best.medl..	Erling Dujardin Aspegården 38 2670 Greve	Tlf: 4390 8625 E-mail: fam.dujardin@image.dk
Best.medl.	Anette Eitz Flügge Østergården 14, 3.th. 2635 Ishøj	Tlf: 5170 5358 E-mail: anette.flygge@ishoejby.dk
Best.suppleant.	Aino Kronsell Cypressen 4 4000 Roskilde	Tlf: 4638 3487 E-mail: aino@kronsell.dk
Korrekturlæsere På Slægt & Stavn	Aino Kronsell, Erling Dujardin, Trilby Gustafsson samt Bente Steenstrup	

Bladet sendes gratis til foreningens medlemmer – 4 gange årligt: Uge 8 – 18 – 32 og 45.

Artikler bedes sendt til Redaktøren. Deadline for forslag til artikler er 5. januar, 8. marts, 1. juli samt 4. oktober. Prisen for enkelte numre er kr. 20.- (+ forsendelse). Abonnement koster kr. 120.- pr. år inkl. forsendelse. For udenlandske abonnementer betales desuden portotillæg for forsendelsen. Tilmelding kan ske ved indbetaling på **foreningens girokonto 220 8628**. Kontingent for medlemskab af Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn er: kr. 250.- pr. år, inkl. Slægt & Stavn og 2 numre af Slægten. 2 samboende medlemmer betaler kr. 300.- pr. år. Gæstebillet til vore foredrag er kr. 25.- pr. gang. Ved for sen indbetaling af kontingent pålægges et gebyr på 20.- kr. pr. rykker. Eftertryk med kildeangivelse er tilladt efter aftale med redaktionen.

P.S. Artikler i bladet afspejler ikke nødvendigvis foreningens holdning.

Heraldisk logo

Københavns heraldiske byvåben er det byvåben, der blev givet byen i 1661 for borgernes tapperhed under den svenske belejring i 1659 og for deres støtte til Kong Frederik den Tredje.

Det heraldiske byvåben anvendes på ansættelsesbreve samt på repræsentative tryksager (indbydelser, menukort m.v.). Det heraldiske byvåben må aldrig anvendes i stedet for byvåben eller grundmærke, og det bør kun anvendes sparsomt og ved særlig repræsentativ kommunikation.

Det midterste tårn skulle sandsynligvis symbolisere Absalons borg, der lå på øen Slotsholmen, og de to andre tårn i ringmuren omkring borgen. I seglet findes også de karakteristiske bølger, der symboliserer Øresund, mens halvmånen og stjernerne, der pryder tårnene, ikke har nogen symbolsk betydning. Københavns heraldiske byvåben kom til i 1661, hvor tårnene bl.a. blev suppleret med forskellige dekorationer som flag og våben som en anerkendelse for den indsats, byens borgere øvede under svenskernes belejring af København 1658-60. Krigeren i tårnet symboliserer frihed og selvstændighed. Igennem tiden har der været mange forskellige udgaver af byvåbnet i brug i forskellige afdelinger af Københavns Kommune, men i dag bruger man et forenklet byvåben tegnet i 1994.

Her myrdes Barselskvinder paa offentlig Bekostning

FØDSELSSTIFTELSEN I KØBENHAVN

Den første fødselsanstalt "Det frie Jordemoderhus" i København lå i Gothersgade og lededes af jordemoder Inger Pedersdatter, der modtog de første fødende 11. juli 1750. Forplejningen var gratis, og børnene kunne efterlades til Konventhusets forsorg, og alt var hemmeligt.

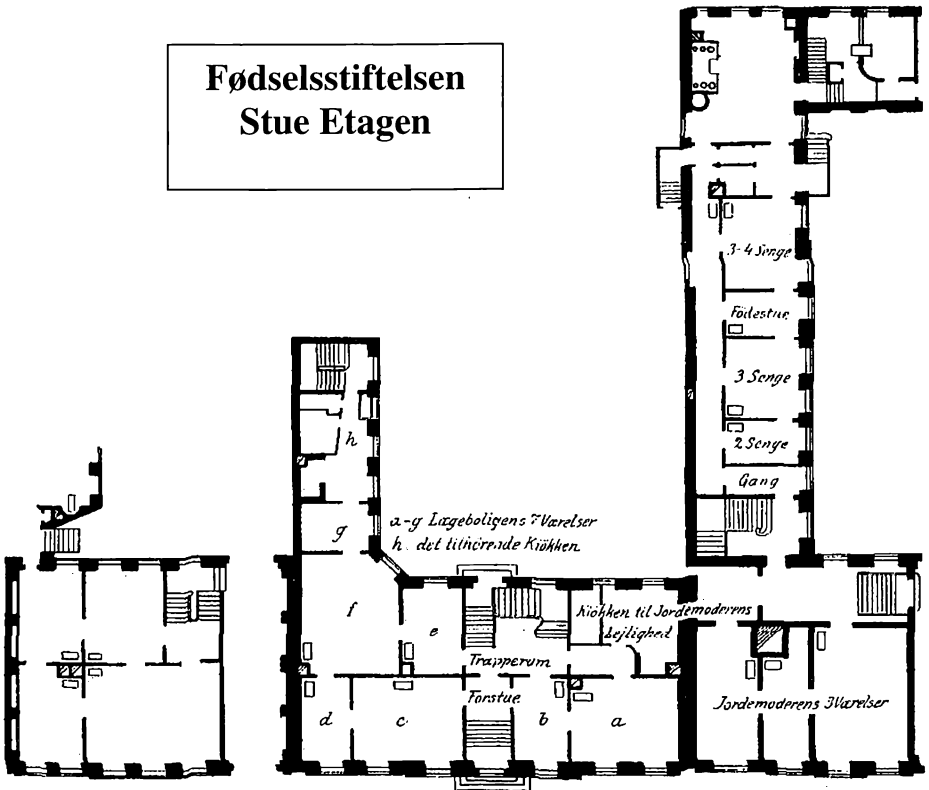
I de første 2 år fødtes 237 børn, hvoraf halvdelen efterlodes til omsorg. Indtil 1759 fødtes her i alt 2.841 børn. Fattigvæsenet protesterede over den hårde og voldsomme behandling af de fødende. Da Inger Pedersdatter nylig var død, foreslog man 3. februar 1759, at forløsningsanstalten overførtes til det nys oprettede Frederiks Hospital. I påsken 1759 flyttedes så til den sydlige pavillon ud mod Amaliegade, som "udlåntes" af hospitalet, men bestyrelse og kasse samt Hittebørnsstiftelsen sorterede stadig under Fattigvæsenet, indtil det i 1771 lægges ind under hospitalets bestyrelse, dog således, at Fattigvæsenet stadig skulle sørge for de efterladte børns senere forsørgelse, bl.a. på den af Chr. VII 1770 oprettede Opfostringsstiftelse, der var beregnet til at underholde 600 børn, der efterhånden blev overladt til plejeforældre i byen eller på landet mod en pengegodtgørelse indtil det fyldte 6. år.

På Opfostringsstiftelsen havde man i 1771 fået indrettet den meget omtalte "Skuffe", hvori man hemmeligt kunne henlægge spæde børn – født ude i byen – til anstaltens forsorg. Kassen anbragtes i det kælderfag, som ligger nærmest ved Amalienborg forsynet med en påskrift "Ulykkelige børns frelse" samt en klokke, så nødvendig hjælp tilkaldtes. Allerede 24. marts 1774 blev det befalet at lukke kassen, da den blev misbrugt af folk, der henlagde deres nyfødte til Stiftelsens omsorg, og derefter fik barnet udleveret som plejebarn med den fastsatte plejehjælp. Ordet "Skuffebarn" blev i mange år hængende ved plejebørn fra Opfostringsstiftelsen. (Så sent som 1838 er betegnelsen fundet i en lægdsrulle for en mand født 1806).

Enkedronning Juliane Marie, der var meget socialt interesseret, købte i 1785/86 ejendommen ved siden af Frederiks Hospital, hvor Fødselsstiftelsen skulle indrettes til 50 barselskoner, heraf 10 særdeles fattige og skikkelige borgerkoner. På en ledig grund ved siden af opførtes "Plejestiftelsen for nyfødte Børn", hvor børnene blev forplejede nogen tid (6-8 uger) inden de kunne udsættes i pleje. Den 31. marts 1787 åbnedes den nye Fødselsstiftelse for betalende og d. 1. januar 1788 for fritliggende (gratis) patienter.

I hundredåret 1787–1887 blev her født mere end 100.000 børn. Humanitetstanken var god nok, men forholdene var meget barske. Dødeligheden blandt barselskvinder var betydelig – hver 3. eller 4. barselskvinde døde – man foreslog en indskrift over porten: "*Her myrdes Barselskvinder paa offentlig Bekostning*".

Fødselsstiftelsen Stue Etagen

No. 145.

No. 144.

No. 143.

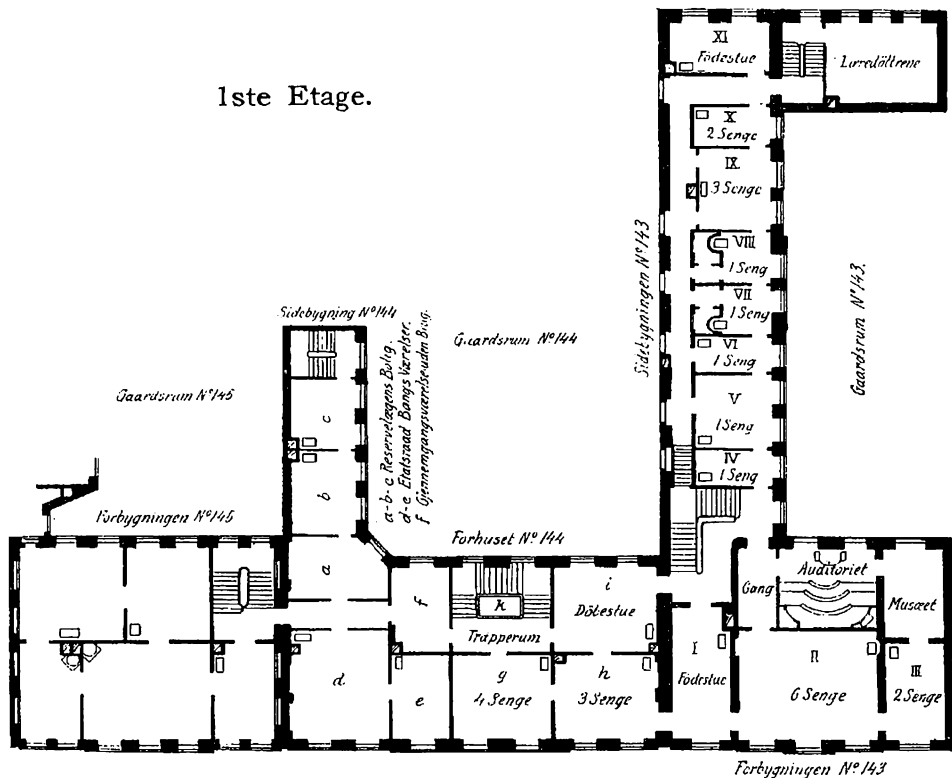
Barselsfeberen kunne man ikke få bugt med, man havde endnu ikke indset, hvordan den spredtes. Hygiejnen var håbløs. Barselskvinder var stuvet sammen 3-4 på samme fødestue, hvor de måtte overvære de andre fødendes skrig samt jordemodererelevs (Læredøtre) og kandidaters rå tale og ligegyldighed.

Fødselsstiftelsen var jo samtidig uddannelsessted for jordemødre og læger, og da det fortrinsvis var ugifte (ubetalende) der modtoges, var man ikke diskrete.

Jordemødrenes uddannelse var middelmådig, lægernes ikke meget bedre. Der var ganske vist en overjordemoder og en overlæge, men fødslerne blev fortrinsvis varetaget af "Læredøtre" og kandidater. Kun i svære tilfælde blev de overordnede tilkaldt. Narkose kendte man heller ikke.

Allerede i en forordning af 30. november 1714 blev der nedsat en Jordemoder-kommission, der skulle sørge for forsvarlig undervisning og eksaminering af jordemødre i København. I Provinsen skulle de undervises af nærmest værende "Medicus" og ellers gå til hånd hos erfarne jordemødre i 2 år og derefter eksamineres og blev så "Eksamineret Jordemoder".

1ste Etage.

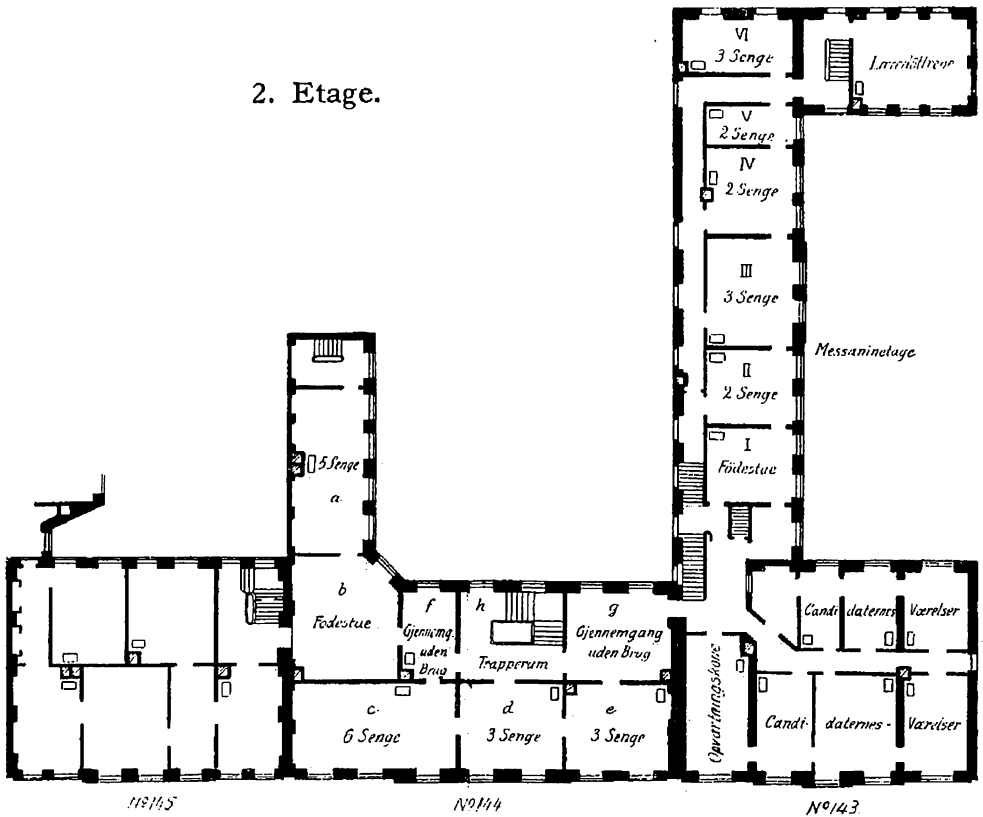
Kampen mod de eksaminerede jordemødre var hård, da de blev støttet af publikum, selv om der vankede bøder både til "Kvaksalveren" og barselskonen.

Der modtoges også patienter mod betaling. De blev bedre behandlet, færre elever og kandidater skulle tilse og være til stede ved fødslen, men hygiejnen var ikke bedre. Toiletforholdene var med "Natstole" på gangene, undtagelsesvis fik patienterne et bækken. Alle "Natspande" blev slæbt gennem gangene og tømt én gang daglig af "Natmanden".

Den gratis hjælp og den altid iagttagne hemmeligholdelse opfyldte sit formål: At modarbejde barnefødsler i dølgsmål og fostermord.

Barselskvinderne opholdt sig i stiftelsen fra 5 til 8 dage efter fødslen, enkelte udskreves allerede 3. eller 4. dagen. De fleste forplejedes gratis. For de betalende var behandlingen bedre, men vederlaget var beskedent. Taksterne var opdelt i 4 kategorier, der i 1808 var: 14, 9 1/3, 7 og 3 1/2 Rdl. ugentlig.

2. Etage.

Administrationen havde mange økonomiske problemer, men bl.a. Det Classenske Fideikommis hjalp 1803 stiftelsen ved at yde et billigt lån på 25.000 Rdl. til at købe endnu en ejendom til udvidelse af Plejestiftelsen. Tidligere var plejestiftelsens amnestuer indskrænket til 4 værelser, i hvilke der gennemsnitligt opholdt sig 69 børn og 23 ammer, af og til dog op til 26 ammer med 72 børn. Ofte havde hver amme 3-4 børn at opamme og pleje. Da der var dårlig plads til børnesenge, havde ammerne ofte flere børn i sengen hos sig om natten, hvorved de udsattes for at blive "ligget ihjel". På grund af pladsmangel måtte ammerne spise i amnestuerne og også der sørge for børnenes pasning. Børnenes bleer og svøb måtte tørres i et kammer, der tjente som gennemgang, så de "usunde dunster" havde fri adgang til amnestuerne. Om vinteren måtte man tørre bleer på kakkelovnene, så atmosfæren må have været temmelig mættet af våde bleer og lign.

Ved den nye bygnings indvielse fik man så megen plads, at man kunne have flere ammer med kun 2 børn hver, ligesom der blev anskaffet børnesenge. Der blev indrettet køkken, særskilt tørrestue samt 2 rummelige svøbe- og spisestuer. Natrenovationen blev afhjulpet ved en port-indkørsel, så man bekvemt kunne fjerne renovationen uden at slæbe spandene gennem hele huset.

Det var gratis at føde på Fødselsstiftelsen, men det var ikke helt gratis at efterlade børnene til det offentliges forsorg. De, der var i stand til at betale et alimentationsbedrag til børnenes fremtidige pasning, kunne efter udstået barselseng forlade stiftelsen, hvorimod de helt fattige og ugifte mødre (*prostituerede og tjenestepiger, m.m.*) måtte betale med 6-8 ugers ammetjeneste. Det var jo ikke ligefrem hvile efter en overstået fødsel at skulle amme og passe 2-3 børn i omgivelser med evig skrig og skrål fra halvsultne børn og overtrætte mødre sammenstuvende i dårlige værelser, men de fik da kost og logi samt et mindre beløb. Der var ansat en overamme til at styre ammerne, ligesom der var vågekoner, der tilså barselspatienter og ammer om natten. I 1806 var der en overgang 140 børn i 18 værelser sammen med 80-90 til dels uregerlige fruentimmere.

Sengene var i begyndelsen træsenge med halmmadrasser. Senere fik man jernsenge med underlag af groft sejldug malet på begge sider, så fugt ikke kunne trænge igennem. Der ovenpå en krøluldsmadras med dække af rødt filt, der kunne vaskes. Ikke alene barselsfeberen men også kønssygdomme overførtes til andre barselskvinder, idet flere fødsler var i gang samtidig, og læredøtrene gik fra patient til patient for ved eksplorationer at undersøge, hvor langt fremme fødslen var. Også de kirurgiske og medicinske kandidater eksplorerede. De kunne godt tidligere på dagen have deltaget i obduktioner af døde børn og barselskvinder. Håndvask blev ikke overdrevet. Barselsfeberen fik man først bugt med efter 1870, da man begyndte med antiseptikken. Før den tid troede man, at smitten var en Miasme (luftoverført). Man luftede ud og gjorde "rent", men hygiejnen blandt personalet var uændret. Karbolsyren gjorde udslaget. Også de nyfødte børns helbredstilstand blev forbedret.

I 16 år (fra 1788 – 1803 incl.) havde 14.355 mødre (4.998 betalende og 9.357 fritliggende) født 14.435 børn. Heraf døde 296 mødre på stiftelsen, enkelte senere efter overførsel til hospital. Af de 14.435 børn var 1.683 børn dødfødte eller døde inden for det første døgn, 1.977 medtaget af mødrene til egen forsørgelse, mens 10.775 blev efterladt til offentlig forsorg, d.v.s. udsættelse, helst på landet. Disse børn kunne følges i 6 år, og undersøgelser viste, at disse "uægte" børn var decimeret til 1/8 efter 6 år, hvilket skyldtes den dårlige start med for mange børn til for få ammer, og derefter den alt for lave og kortvarende plejeløn til bønderne, så børnene gik ofte "for lud og koldt vand". Stiftelsen var tillagt indtægter fra "Hesteskatten", der var pålagt alle ride- og køreheste i staden. Arbejdsheste, som bryggerheste o.l. var undtaget. Derudover af "Vældædige Donationer" fra legater og fonde. Men man manglede alligevel altid penge. I Fødselsstiftelsens kirkebog over "døde kvinder" står f.eks. 15.1.1806: Ugift barselskvinde – moder nr. 29. Den afdøde skal have været Cathrine Møller. Et andet sted står der kort og godt: Ugift barselskvinde, moder til nr.. Ingen dødsårsag, men vel sagtens barselsfeber eller død under fødslen.

Ser man derimod i Frederiks Hospitals kirkebog over "døde kvinder", forekommer flere, der er døde af barselsfeber. Også her angives, hvilket nr. barn på Fødselsstiftelsen, hun er moder til. Her findes både navngivne og anonyme mødre.

I Fødselsstiftelsens dåbsprotokol har alle mødre et nummer, der er fortløbende for året, ligesom børnene også har et. Det kan dog være højere, da det jo hændte, at der fødtes tvillinger.

Noget til Oplysning om de fra den kongelige Stiftelse i Kiøbenhavn for nyfødde Børn paa Landet til Opfostring udsatte Børn.

I Anledning af Cancellie-Rescriptet af 11.te October 1794.

Sådan lyder overskriften på en artikel i månedsskriftet IRIS fra 1795.

Heri henvises til Biskop Balles skrivelse til præsterne på landet (på Sjælland og Møn – undtagen købstæderne) at de ikke må nægte at udstede attester til bønderfolk, der er villige til at modtage de stakkels forladte børn, såfremt der intet er at udsætte på folkenes moral eller de ej leve i usselhed. Tværtimod skal præsten opmuntre de af deres sognebørn, som kunne modtage disse børn, til at iværksætte denne kærlighedsgerning. Baggrunden for denne henstilling var, at man på Den kgl. Opfostringsstiftelse var i yderste forlegenhed med et stort antal børn, og at der nu sjældent kom bønder til staden for at modtage børn til opfostring. Man prøver nu at finde grunden til denne manglende interesse. F.eks. nævnes præster, der ikke er interesserede i at have sådanne børn i sognet, da de kræver tilsyn med opfostringsmødrene samt besvær med alimentationsregnskabets førelse, idelige forskud og udlæg af præsten. En anden årsag til uvilje mod plejebørn kommer fra godsejerne, der skal give tilladelse eller forbud. Som undskyldning hævdedes ”at det ville bevirke dovenskab blandt godsets koner”, der jo også skulle hjælpe på godset.

Udskiftningen har fremmet velstanden blandt almuen, ja selv blandt husmænd er der fremgang, idet de har fået mere jord, som det bedre kan betale sig at opdyrke frem for at opfostre københavnske børn, der især som spæde kræver megen pasning (for 3½ skilling om dagen). Hvis udsættelsen af børn ikke skal falde helt væk, må direktionen søge at bevirke, at diætpengene bliver forhøjede, da alt er steget meget i pris siden 1770, da reglementet blev fastlagt. I de udskiftede sogne, hvor der er 60 til 80 på udmarkerne udflyttede huse, må det unægtelig være vanskeligt for præsterne at have tilsyn med fostermødrene. Man har været ude for selv i en lille by, at en fosterfader har forsøgt at skjule et fosterbarns død, for des længere at kunne hæve diætpenge. Hvor meget sværere bliver det så ikke nu med de langt bort flyttede huse, at holde tilsyn med den slags.

Fra de sogne, hvor udskiftningen ikke er gennemført, udvandrer en mængde husmandsfamilier – endog familier med opfostringsbørn, der trods flytning regnskabsmæssigt hører til de tidligere sogne, hvorfra de stadig skal have diætpenge, da det nye sogn intet vil have med det at gøre, så tilsynet fra præsten må foregå ved rejser, eller fosterforældrene må rejse til præsten med barnet, for at bevise at det stadig lever og er berettiget til hjælpen. Tilbage i de ikke udskiftede sogne bliver kun de usle og fattige uden fremdrift, som ingen andre vil have, og de er ikke tjenlige til at betroes disse forladte børn til opfostring. Disse anser endog deres egne børn som en byrde og er ikke engang bedrøvede, hvis de slipper for den byrde ved børnenes død. De beklager sig, hvis deres børneflokk vokser, men trods deres trykkende armod forlanger moderen et opfostringsbarn som tilskud til armoden, som sikkert går mest ud over det fremmede barn. Mange unge mennesker har giftet sig tidligt, men må ofte arbejde begge to, endda forskellige steder, så får de børn, er de ofte henvist til at passe sig selv, ja opdrages endda til at tigge. Nogle af disse unge koner finder vej til Fødselsstiftelsen, så de slipper af med deres barn. Desværre

betragtes opfostringsbørn som et privilegeret næringsmiddel for dovne husmandskoner, der søger dette som en udvej for at kunne leve. Knapt har de begravet et opfostringsbarn, før de forlanger attest på et andet, ja helst to ad gangen, uden hensyn til årstid eller vejenes længde. Dertil forledes de af de ganske vist ringe håndpenge. Så snart de har fået dem og hentet barnet, behandler de det samvittighedsløst, da det endda på lange rejser dør, før de når hjem med det.

Når præsten skal udstede attest på fostermoderens egnethed til at modtage plejebørn, kan han ud fra sit kendskab til hendes tidligere børnepasning, samt om hun kan give bryst eller ej, slutte attesten med at overlade det til stiftelsen at afgøre, om vedkommende er egnet. Det skete også, at plejemødre uden attest henvendte sig direkte til stiftelsen for at hente børn, idet de henviste til tidligere børn, men her skulle de afvises. Det skete desværre alligevel, at det lykkedes dem at skaffe sig et plejebarn mod præstens anbefaling. Den bedst egnede plejemoder er en ung venlig kone, der som moder er vant til at tage sig af børn, der har født for nylig og mistet sit barn, idet hun så kan give det fremmede barn bryst. Man ved af erfaring, at komælk er ufordøjelig for spæde børn, og at flasken der bruges, især om sommeren da mælken kan blive sur, er meget farlig for barnet, ligesom hygiejnen ikke er den bedste. Mange af den sidste gruppe børn dør i en tidlig alder, hvis de ikke af natur er stærke, hvorimod de med bryst opfødte børn oftest bliver så store, at de kan være plejeforældrene til nytte.

Efter fattigvæsenets nye indretning (1803) med sognekommisioner havde præsten forsædet. Han skulle opmuntre bønderne til at modtage plejebørn, men samtidig vogte sognets kasse mod senere fattigforsørgelse af sådanne børn, hvis de efter 6 år stod hjælpeløse. Derfor besluttede man endelig (iflg. Kgl. Resolution af 17.6.1803) fra 1.7.1804 at forhøje plejelønnen. Man foreslog 2 mark 8 skilling om ugen i det første år, hvor børnene krævede mest pleje, fra 2-6 år incl. 2 mark ugentlig, derefter 7-8 år 24 skilling ugl., 9-10 år 1 mark ugl. og for 10-14 år 2 rigsdaler årlig. Ved konfirmationen udbetaltes 5 Rdl. og dermed ophørte hjælp og kontrol, men plejeforældrene havde rådighed over børnene til det 20. år. Plejeforældrene havde ret til at afgive plejesønner til soldatertjeneste i stedet for egne sønner. Efter den sidste ændring blev udgiften pr. barn i 15 år i alt 169 Rdl. i stedet for som tidligere i 6 år 121 Rdl. årl. incl. plejeforældrenes eftergivne ekstraskat. Man regnede også med at plejebørnene tidligt kunne være til hjælp efter at være fyldt 15. år og efter dette tidspunkt være arbejdsføre uden løn. Præsterne skulle årlig på en højtidsdag for menigheden bekendtgøre opfostringsvilkårene, attestere plejemødrenes brugbarhed, føre tilsyn med børnene (hjulpet af degn og skoleholder) samt føre regnskab med de bevilgede penge. Hvor tyngende dette tilsyn kunne være, fremgår af en rapport fra residerende kapellan i Asminderød/Grønholdt og Fredensborg, Chr. Saxtorph, fremsendt 21.4.1803 til direktionen for Den kgl. Opfostringsstiftelse. Han skriver efter en lang indledning med mange selvbebrejdelser:

”Her møder mig et Syn, især i Grønholt Bye, af usle Spæde – et Syn ved hvis Betragtning det menneskelige ufordærvede Hjerter ikke kan andet end gyse. Indesluttede inden 4 Vægge i smudsige Huller og af en indpresset giftig Luft, skjulte i gennemsigtige og skidne Pjalter, der overalt vidner om den Armod, der hersker iblandt fattige Husmænd på Landet, behæftede med Skab, Skørbug og andre pestiske Sygdomme, så jeg de ulykkelige små til dels overladte til sig selv og deres tunge ”Skæbne” Husmændene er forarmede og dovne. De anser det som et Levebrød at have Plejebørn, som får en umenneskelig Behandling.”

På Opfostringsstiftelsen skulle læge eller jordemoder undersøge og udspørge den ansøgende plejemoder, for at se om hun var egnet, men de alt for mange børn til udsætning bevirkede, at undersøgelsen var meget lemefældig. Når man betænker transportforholdene på den tid, undrer man sig ikke over, at spædbørn på 3-4 uger døde, inden de nåede tilbage med dem.

Værnepligtige var indtil 1849 kun det ”bondefødte mandkøn”, som blev indført i lægdsrullerne ved fødslen. D.v.s. plejebørn, der var født i København var ikke værnepligtige, men kunne som omtalt foroven indsættes i stedet for egne børn af plejeforældrene. Har man f.eks. en forfader, hvorom man ved, at han har været soldat og født i København, kan man sandsynligvis finde ham i Fødselsstiftelsens protokol.

Af afdøde Inger Lercke

ANETAVLEN

Nu er det tid for lidt reklame for foreningens Anetavle. Anetavlen blev født i 2000 og var en stor hjælp til slægtsforskere, der hjemme kunne sidde og hjælper hinanden. Mange fandt hjælp på denne. Desværre fik Anetavlen i 2007-2008 et forfærdeligt anfald af rigtig modbydelige Spam mails, der gik ind og ødelagde mange links på anetavlen og en stor del af året 2008 blev brugt til at rydde op på Anetavlen, da det var et stort og alvorligt problem, vi havde her. Men der er nu ryddet op, og Anetavlen har nu fungeret godt igen i et stykke tid. Efter denne episode blev redaktøren nødt til at indføre et password for at kunne identificere brugerne af anetavlen. Ved henvendelse til redaktøren fås et sådan password/brugernavn. Forholdsvis hurtigt vil han forsøge at sende et sådant til dem der ønsker et sådant til Anetavlen. Man skal kun forespørge om password og brugernavn, hvis man ønsker at bruge Anetavlen. Har man ingen hensigt, kan dette vente til dagen kommer, hvor man ønsker at bruge denne.

Desværre er aktiviteten ikke så stor på Anetavlen og hvad skyldes dette? Anetavlen er dyr i drift, og vi håber, det blot, er fordi I har glemt, den er der – eller er det, fordi der skal logges ind til brugen af Anetavlen – som skrevet ovenover er dette jo en sikkerhed for at vores Anetavle fungerer uden problemer. I skrivende stund er der 5 der har brugt denne på en uge og det er for få. Så derfor BRUG den – efterlys dine aner eller hjælp andre, der har brug for hjælp. Vi skulle gerne snart kunne fejre et flot 10-års jubilæum af anetavlen. www.anetavlen.dk

Bestyrelsen

En skæbne fortalt gennem kirkebogen

Jeg arbejdede med kirkebogen for Vester Vandet sogn og faldt her over en over en tragisk skæbne, sognepræstens og hans hustrus. Her under er den fortalt med præstens egne ord, således som han selv har skrevet den i kirkebogen:

Anno 1732

d. 1 octobris hafde Sogne Præsten H^f Svend Handsen Hiorteberg og Madamme Augusta Magdalena Funtk Bryllup.

Anno 1735

d. 18 Januarij hafde Ho^f Peder Knudsen Riber og Jomfr. Apolone Christine Hiortberg *) Trolovelse Cautions Mændene ere disse Nemlig Ho^f Svend Hansen Hiortberg og Mons^f Bertel Langballe paa Nebbel som Caverede at hand hverchen med hinde er beslegtigtet iche heller med nogen anden udi Echteshab. Viiede d. 16 Februarij.

*) *Den forrige præsts datter*

1735

d. 7 Novembris klochen 11 om Aftenen blev Ho^f Peder Riber og Madamme Apolone Christine Hiortberg deris lille datter fød og blev heimdøbt dagen nest efter og blev kaldet Christine Augusta var til Kirche 29 dito hvor Daaben da blev forkyndet. Mand fadderne HO^f Svend Hansen Hiortberg, HO^f Jens Bonne i Hillerslef og Monst Svend Svends. Hiortberg her udi Præstegaarden. Qvind fadderne Augusta Magdalena = HO Svend Hiortbergs bar barnet, Birgithe Chirstine = Ho^f Hans Christian Begtrups af Nors, og Chirstine Mari Langeballe paa Nebbel. Moderen i Kirche d. 18=10bris.

Anno 1736

d. 19 Julij klochen half 1 over Middag Døde Signr Præsten Velærværdige H. Svend Hansen Hiortberg hans Alder Var 75 Aar ringer 2 Uger og 5 Dage blev begravet d. 27 Dito. *)

*) hvorefter Peder Riber blev præst i Vester og Øster Vandet.

Anno 1737

Imellem d. 10de og 11te Januar Klocken 1 efter Midnat fød Sogne-Præsten HI^f Peder Riber og Apollonia Christina Hiortberg deris Daatter, Anna Johanna kaldet, hiemme-døbt d. 13de for Svagheds skyld, og frembaaret til Kirchen og til Daabens Forkyndelse d. 25de dito af Madame Anne Bagge, HI^f Thomas Prams fra Hiardemaal, hvormed gich Mad^m Mariane Mullerup, HI^f Jens Bonnes fra Hillerslev; de andre faddere: HI^f Thomas Pram, HI^f Bent Cart..., Seigr Berthel Langballe og Mad^{sel} Christentze Bagge.

Anno 1738

d. 10de Januarii Klochen half 12 om Natten døde Sogne-Præstens G. Peder Ribers ældste Daatter Christina Augusta i sin alder 2 aar 9 ugger og 1 dag.

1738

Imellem d. 13de og 14de jan. Klochen ungefær 5 om Morgenen døde bemældte Sogne-Præstens anden og yngste Daatter Anna Johanna i sin alder 1 aar og 3 Dage; begravet begge d. 17de dito.

1738

d. 13de Martii om Morgenens klochen 3 fød Sogne-Præsten Hl^f Peder Riber og hans hustrue Apollonia Christina Hiortberg deris Daatter Christina Johanna, Samme dag klochen 6 om aftenen fød deris Dødfødde Søn :/ Daatteren inddøbt d. 16 dito og frembaaret til Kirchen d. 28de dito af Madame Bodil Maria Stampe, Seig^r Langballes paa Nebbel; fadderne: Seig^r Oluf Povelssøn i Vester-Vandet, Mons^f Oluf Spieldrup fra Thisted, Mons^f Jens Kraft, og Jomfrue Christine Marie Langballe paa Nebbel.

Anno 1739

d. 20de Februarii klochen half 8te om Morgenens fød Sognepræsten Hl^f Peder Riber og Apollonia Christina Hiortberg, deres Søn Svend Hiortberg, inddøbt samme dag for Svagheds skyld, og frembaaret udi Kirchen d. 12 Martii af Madame Maria Anna Moldrup, Hl^f Jens Bonnes i Hillerslev, Hvormed gich Mad^m Birgithe Christine Ohnhorg [!!!], Hl^f Hans Begtrups fra Nors; de andre Faddere: Hl^f Jens Bonne, Mons^f Peder Holm, Seig^r Ove Anderssøn Schilener, Mons^f Sven Svenssøn Hiortberg, og Mad^{sele} Christine-Marie Langballe fra Nebbel.

1739

d. 25de okt klochen 10 formiddag fød Sogne-Præsten Hl^f Peder Riber og Apollonia Christine Hiortberg, deres lille daatter, som efter fødselen strax blef døbt i huset, og derpaa døde.

1739

d. 29de okt begravet Sogne-Præsten Sl. Peder Ribers lille for tiilig-fødde og derpaa døde Daatter

Anno 1741

d. 2^{den} April: om aftenen klochen mod 11^{ve} fød Sogne-Præsten Hl^f Peder Riber og Hans Hustrue Apollonia Christina Hiortberg, deres lille dødfødde Daatter.

1741

d. 6te April begravet Sogne-Præsten Sl^e Peder Ribers lille dødfødde Daatter.

Anno 1742

d. 2den julii Klocken 10 om Aftenen fød Sogne-Præsten Hr Peder Riber og Hans Hustrue Apollonia-Christina Hiortberg, deres lille Daatter Anne Kirstine, inddøbt d. 3die dito, frembaaret til Kirchen d. 12te dito af Mad,me Petronelle-Christine Søltoft, Seig^r Oluf Povelssøns udi Vester Vandet; De andre Faddere: Ædle Seig^r Berthel Langballe paa Nebel, Monsr Peder Staxbach, Monsr Svend Hiortberg.

1742

d. 2den Octob^r Klocken 2 eftermiddag døde Sogne-Præstens H^r Peder Ribers lille Daatter Anne Kirstine i sin alder 3 maaneder 1 uge og 1 dag, begravet d. 5. dito.

Anno 1744

d. 4de Junii fød Sogne-Præsten Hl^f Peder Riber og Hans Hustrue Apollonia Christina Hiortberg, deres død-fødde Søn.

Anno 1745

d. 5te Novemb^r fød Sogne-Præsten Hl^f Peder Riber og Hans Hustrue Apollonia Christina Hiortberg deres død=fødde og Sidste Søn.

1745

d. 5te Novemb^r Klochen 1 over middag døde dend Gud-Elskende Matrone Apollonia Christina Hiortberg, Sogne-Præstens HI^f Peder Ribers, i livet hiert-Elskelige, i døden Højt-Savnelige Ægtemage og Hustrue efter en haard ustanden fødsels Striid, i sin Alder 38 Aar 6 ugger og 2 Dage; begravet med sin dødfødte Søn i armene, hvis dyre-kjøbte Siæl er 4te timer, førend Moderens ere hiemsamlet til hvile, d. 12 dito.

Ach! taare-dyppet Pen!
Som her min Elschte Ven
Maa nu indschrive
Iblant de Dødes tal!
Men Herrens Naade-Val
Dog fast schal blive.

Anno 1754

d. 6te Augusti Copulerede Sogne-Præsten til disse Meenigheder HI^f Peder Knudssøn Riber og Madame Petronelle Kirstine Søltoft, Sl: Oluf Povelssøn Drasbechs Efterleverske her i Wester=Wandet, uden foregaaende Troløvelse, i følge Kongl: Allernaadigste Bevilgning Dat: Christiansborg Slot d. 5te Julii A^o 1754; Forlovere vare Welærværdige HI^f Christen Deinbol af Hundborg og HI^f Hans Christian Begtrup af Nors. Herren Self ligge Nye Naade og Velsignelse til dette i Herren begyndte Nye Ægteskab at de forrige længsels og trængsels dage maa glemmes.

I den anledning noterer præsten nu i kirkebogens vielsesfortegnelse ovenstående.

Anno 1765

d. 12te Novemb^r død HI^f Peder Knudssøn Riber, Sognepræst for Disse meenigheder udi 31te aar, og Proust udi Hillerslew Herred, i sin Alders 59 aar, begravet i Wester Wandet Kirche, dend 21de Ejusdem.

Pastor Peder Riber havde i sit 10-årige ægteskab fået 10 børn, hvoraf 5 var dødfødte, 3 døde som små - kun 2 levede. Hvordan kan man fungere som præst og forkynde troens glade budskab under sådanne forhold?

Af Inger Marie Toft

På linket <http://ralph-brian.dk/vvs17321792.htm> findes en fuld afskrevet side af kirkebogen for Vester Vandet Kirke.

Red.

Vester Vandet kirke

Hvem ved noget om Niels Breinholt og Nygård i Ballerup?

Ballerup Museum har fået en henvendelse fra Marianne Lindsmann, som efterlyser materiale om gårdejer Niels R. Breinholt. Niels Breinholt tilhørte en af datidens største og mest betydelige studehandlerslægter, og Marianne Lindsmann har fundet ud af, at han på et tidspunkt ejede Nygård i Ballerup, som han ifølge Max Groshennings bog om slægten Breinholt solgte i 1898.

Hendes interesse skyldes, at hun og hendes mand for et år siden købte gården Ny Spøttrup i Salling. Gården er opført af Niels Breinholt i 1870, som på det tidspunkt var ejer af Spøttrup Borg. Marianne Lindsmann skriver:

»Alle oplysninger er velkomne – gerne hvornår han købte gården i Ballerup, noget om gården – størrelse, beliggenhed, billeder osv.«

Historien om Niels Breinholt, hans liv og tiden er spændende, men svær at få styr på, da ingen har interesseret sig for ham som person – ud over, at han »ikke gjorde noget godt for den gamle borg«, som det beskrives i div. bøger om borgen.

Jeg er tidligere journalist og prøver at samle materiale til et mere helt billede af Niels Breinholt. Gerne med tiden en bog.«

Marianne Lindsmann har ingen anelse om, hvorfor Niels Breinholt købte en gård i Ballerup. Hun skriver videre:

»Han har, så vidt jeg ved, ingen tilknytning til egnen overhovedet. Han var da enkemand, og har måske mere eller mindre tilfældigt set muligheden for en god handel – eller måske har han kendt manden på gården fra sin tid som studehandler. Jeg ved det endnu ikke.

Jeg har læst et sted, at hans forsøg på at drive gården efter velkendt jysk landmandsskab ikke faldt i sjællændernes smag ...«

Niels Breinholt stammede fra en meget kendt – og stor – jysk studehandlerslægt. De ejede en lang række af de store landbrug og herregårde i Vestjylland og levede især af opdræt af stude og handel med disse. De var enormt indgifte og fik derved et stort og tæt familie- og handelsnetværk.

Niels Breinholt fra Damsgård på Mors levede 1819–1906. Han giftede sig med Maren Stokholm fra herregården Kappel. I en årrække var han ejer af herregården Spøttrup – med Spøttrup Borg som stuehus, og byggede i 1870 Ny Spøttrup, som vi nu ejer.

Efter salget af Ny Spøttrup rejste Niels Breinholt og hans kone til København, hvor de skulle have købt en ejendom. Ifølge folketællingen for 1880 bor de sammen med to ugifte døtre, Jenny (24 år) og Karen (19 år) på adressen: Haveselskabetsvej, Frederiksberg, 25e, 3, København.

Niels Breinholt rejste til London for at hjælpe sin søn Jens med at få skub i dennes handel som kvægkommissionær. Skønt han var fyldt 60 og knap kunne et ord engelsk lykkedes det!

I 1884 dør Maren Breinholt – angiveligt i London, hvor de bor, mens Niels Breinholt hjælper sønnen.

Marianne Lindsmann fortsætter »Niels Breinholt var altid i gang med nye projekter og handler, men da han blev ældre, blev handlerne vist mere og mere mærkelige, fordi han lod sig lokke af lidt for smarte folk, som narrede ham til at investere med store tab til følge. En god handel eller et spændende nyt projekt var han altid med på. Til sidst var formuen vist nærmest væk. De sidste år boede han med en ugift datter i en lejlighed på Frederiksberg. Ved folketællingen 1906 bor Niels Breinholt sammen med sin datter Jenny på adressen

Haveselskabsvej, Frederiksberg, 25e, 3. Han dør den 18. juni 1906. I kirkebogen angives hans adresse da til Maglekildevej 1, 1. sal på Frederiksberg«.

»Niels Breinholt kendes og omtales kun for sin tid på Spøttrup, hvor man godt nok skriver, at han var flittig og driftig, MEN altid med eftertryk på, at han ikke gjorde noget godt for den gamle borg.

Det gjorde han heller ikke, for ham var Spøttrup et landbrug, et sted hvor han levede med sin familie, og hvor han skulle leve af driften. I hans familie var man ikke nostalgikere, men praktikere og gik ikke op i historiske minder.

Det er lidt uretfærdigt, at et menneske med så spændende et liv ikke får et mere nuanceret eftermæle. Det vil jeg gerne prøve at lave om på. Så jeg prøver at finde ud af så meget som muligt om ham og hans familie. Men netop fordi man kun har hæftet sig ved ham i forbindelse med Borgen, er der ikke husket eller skrevet noget ned om alt det andet. Men små brikker til puslespillet kommer der da«.

Undertegnede har oplyst Marianne Lindsmann om, at »proprietær N. Breinholdt« ifølge nogle optegnelser, som den lokale slægtsforsker, Caspar Hassing, har udarbejdet, købte Nygård i Ballerup i 1894 af Christian Olaf Jørgensen. Skøde af 18.6.1894 (læst 27.6.1894) på matr. nr. 3a, HK 5-5-1-1 3/4 og matr. nr. 13b, HK 0-7-0-2 1/2 til N. Breinholdt.

Men skulle der blandt bladets læsere være nogle, som har yderligere oplysninger om gården og dens tidligere ejer, er Marianne Lindsmann meget interesseret i at høre om dem. Man kan i så fald kontakte museumsinspektør Mette Jensen, som vil lade oplysningerne gå videre (tlf. 4477 3090 eller mail: mej@balk.dk

*Svend Jørgen Jensen
frivillig medarbejder ved Ballerup Museum*

Dukkemuseet

I landsbyen Skuldelev ligger en af Hornsherreds mange perler. Dukke og legetøjsmuseum – vel nok en af Danmarks største privatejede samlinger af legetøj – indeholder mere end 6000 dukker fra tiden ca. 1830 til 1950 i størrelser fra ca. 3 cm til voksenstørrelse. Museet har desuden en righoldig samling af andet pige- og drenglegetøj, f.eks. mekanisk oprækslegetøj, bondegårde, modelbiler, tinsoldater, nipsenåle, en større samling påklædningsdukker, glansbilleder, modeltog, og en stor udendørs modelbane. Kort sagt næsten alt hvad piger og drenge har leget med i mere end 100 år. Også en serie egns- og nationaldragter på i alt 17 dukker ca. 90 cm høje er værd at nævne. Dukkerne er nyere, men dragterne er alle hjemmelavede lige fra vævning af stoffer, kniplinger, broderier og hækede ting - alle er en gave fra et ægtepar fra Ruds Vedby.

www.skuldelev-dukkemuseum.dk

Glimt fra forårsudflugten

Den 13. juni drog vi alle på forårsudflugt til København. Turen var hyggelig og vi havde tørvejr. Der var en ændring i programmet. Vores private guide og båd var aflyst, da vi kun var 35 tilmeldte til turen. Men da der ikke var mange med båden på det tidspunkt, vi var med, så havde vi faktisk egen båd og fantastisk guide aligevel. Christians kirken var aflyst, pga. kirken havde andet gøremål, og så var der ikke plads til, at vi kom. Men straks havde vores arrangør af turen Anette fået aftalt med Bymuseet, at vi var velkommen der. Det var en dejlig dag med hyggeligt samvær og hyggelige mennesker.

Nedenfor kan man nyde stemningsbilleder fra turen.

Efterårets program 2009

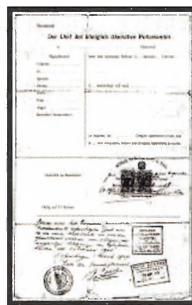
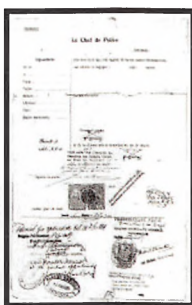
Slægthshistorisk Forening For Storkøbenhavn

Onsdag den 9. september kl. 19.00: "Uægte børn og arme kvinder". *Michael Dupont, Landsarkivet for Sjælland.* Alle slægtsforskere har uægte børn blandt deres aner, men mange kender ikke mulighederne for at finde oplysninger om den "udlagte barnefar" og hans forhold til den ugifte moder. I dette foredrag vil jeg se på, hvad faderskabssager er, hvordan man finder dem, og hvad de indeholder. Desuden vil jeg komme ind på Fødselsstiftelsen, hvor kvinder kunne føde i hemmelighed, og se på mulighederne for alligevel at finde moderens navn i de berømte udsætterprotokoller.

Onsdag den 14. oktober kl. 19.00: Da danskerne drog mod Brasilien". *Birgitte Holten.* Brasilien er som resten af det amerikanske kontinent befolket af indvandrere. De er kommet ufrivilligt som slaver eller frivilligt som immigranter, der er blevet inviteret i forskellige perioder og med varierende tilbud. Foredraget vil se på Brasilien som indvandringsland i det 19. og 20. århundrede og vil følge nogle af de danskere, der slog sig ned i landet.

**Kopi af Laurines pas
blev udstedt i
1919 da hun
rejste til
Brasilien.**

Husk slægtsforskerdagen.

Lørdag den 24. oktober Kl. 9.30-15.15, i Valby Kulturhus, Valgårdsvej 4. 2500 Valby. Ikke langt fra Valby S-Station. Årets Tema: "Indvandring og Udvandring." Dette er et emne som har berørt mange af vore forfædre. Vore 3 foredragsholdere vil fortælle om dette. Nogle vil inddrage relevant kildemateriale til belysning af disse emner og fortælle om, hvor kilderne findes og om hvordan de kan benyttes. Tilmelding til A.M. Krogh-Thomsen, www.genealogi-kbh.dk.

Onsdag den 11. november kl. 19:00: "Kvindfolk og fattigfolk på landet ca. 1850" *Agnete Birger Madsen, ph.d., Århus:* Dette foredrag handler om to af min formødre, Kirsten Andersdatter og dennes datter, Andresine. Agnete vil gå meget i dybden i et miljø, der var de forladte koners og ugifte mødres i fordums dage. Spinde-, sy-, og vævekonerne på landet. Det er et spændende miljø, som historikerne ikke kender meget til. Men Kirsten har skrevet til Amtmanden i flere omgange, og i disse breve kan vi udlede en masse om hendes og ligesindedes levevilkår. Det sidste brev var en bønfoldelse om at måtte slippe for

en straf på 14 dages vand og brød. Hun var blevet grebet i hor. Datteren Andresine var i en årrække tjenestepige på de store hovedgårde i nærheden. For hver ny hovedgård også et nyt barn. I alt fem uægte børn blev det til. De to kvinders liv fortælles med udgangspunkt i de benyttede kilder:

Kirkebøger, folketællinger, fattigprotokoller, faderskabssager, politiprotokoller, breve til Amtmanden og andre dokumenter. Det handlede om overlevelse.

Onsdag den 2. december 19:00: "Natmænd og kæltringer".

Steen Espersen, tidl. Højskoleforstander, Ringkøbing.

Til alle tider har der været udstødte befolkningsgrupper i samfundet. Natmænd og kæltringer var i århundreder en ildeset del af befolkningen, specielt i Nord- og Vestjylland. Først i begyndelsen af 1900-tallet forsvinder dette befolkningsselement, godt hjulpet på vej af udvandring, industrialisering og hedens opdyrkning. Foredraget skildrer natmandsfolkets levevis gennem 17- og 1800-tallet og giver et par eksempler på levnedsløb, bl.a. kæltringekvinden Anne Marie Grønning, og Danmarks sidste kæltring "Kjælle Kasper", der døde i 1923.

Foreningens foredrag afholdes i Mormonkirkens lokaler i Ballerup-Centret. Lokalerne ligger i den samme bygning, hvor S-toget holder, ovenpå det tidligere billetkontor. Man kan gå lige fra tog og bus op til lokalet. Der er fine parkeringsforhold. Til og fra Ballerup S-station er der gode busforbindelser.

På arbejde

De fleste mennesker har på et eller andet tidspunkt haft et lønarbejde. Derfor kan slægtsforskere også finde oplysninger af interesse i virksomhedsarkiver og arkiver fra de foreninger, som har tilknytning til arbejdslivet.

Erhvervsliv- og virksomheder rummer også genealogiske muligheder. Virksomheder med få ansatte vil sjældent have efterladt sig administrative arkiver, men lidt større arbejdspladser både i det private og i det offentlige, har brug for at føre lister og lønregnskaber over de ansatte. Disse lister kan indeholde oplysninger om personens navn, adresse, fødselsdag, ansættelsestidspunkt, arbejdsområde og løn.

Oplysninger af lignende art kan du i ældre tid finde fra de mange håndværkerlav, og hvis forfædrene var tjenestefolk, kan du måske være heldig at finde nyt i arkiverne fra nogle af de københavnske fæste-

kontorer og frederiksborgske meldingsprotokoller. Selvstændige handlende og håndværkere finder du i borgerskabsprotokollerne. Hvis dine forfædre har haft et bestemt erhverv eller var organiseret i fagforening, kan du have gode muligheder for at komme tæt på deres arbejdsliv. (Foto: Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv)

Arbejdspladserne er ofte rammen om et rigt foreningsliv. Det kan være virksomhedsoprettede foreninger for personalet, sports - eller sangforeninger, hvor medlems og kontingentlister kan give oplysninger om personens navn og adresse. Virksomheder og personaleforeninger har ofte et blad, hvor de ansattes jubilæer eller andre mærkedage bliver omtalt.

En meget stor del af lønmodtagerne har igennem det 20. århundrede organiseret sig i fagbevægelsen. Derfor giver arkiverne fra de forskellige foreninger i fagbevægelsen mulighed for at finde personoplysninger i medlemslister og kontingentbøger.

På mange større virksomheder har de forskellige faggrupper haft klubber og fællesklubber. I tilknytning til klubberne er der af og til oprettet sociale eller kulturelle kasser og fonde for medlemmerne. Det kan være syge-, alderdoms-, hjælpe- og begravelseskasser eller kulturelle foreninger. I arkiverne findes oplysninger om navn, adresse, arbejdsområde og optagelsestidspunkt i klubben. *Tekst til foto: Smede ved Københavns Sporveje.*

Kilde: <http://www.landsarkivetkbh.dk/hovedst/txt/genealogi/arb.htm>

Københavnske fæstekontorer

Indtil 1728 foregik arbejdsformidlingen, især for tjenestepiger fra ind- og udland, gennem selvbestaltede "fæstekoner". Men et kongeligt reskript fra 14. juni 1728 påbød Københavns Magistrat at udnævne "2 ærlige og skikkelige Mænd", der skulle hjælpe tjenestepigerne, så de "*kunde komme hos godt Folk at tjene*". På den måde prøvede myndighederne bl.a. at forhindre, at piger fra landet blev shanghajat til tvivlsomme værtshuse og egentlige bordeller.

Med Tyendeloven fra 10. maj 1854 blev fæstevæsenet yderligere sat i system. Det blev bestemt, at der ikke kunne drives fæstekontor i København uden bevilling. Desuden skulle Magistraten fastsætte, hvor mange fæstekontorer der måtte være.

Bevillingen indebar, at fæstemændene skulle indføre oplysninger over arbejdssøgende tjenestefolk og arbejdsgivere i godkendte protokoller. En del af disse protokoller er bevaret på Københavns Stadsarkiv. Her kan man finde oplysninger om arbejdssøgende, bl.a. tjenestefolk, håndværkersvende, landarbejdere og arbejdsmænd samt arbejdsgivere fra København og omegn.

Tyendeprotokollerne indeholder oplysninger om de arbejdssøgende: navn, fødselsdato og -sted, tidligere tjenestested, hvem de blev fæstet til og på hvilke vilkår.

Husbondprotokollerne indeholder lignende oplysninger - men selvfølgelig ikke "tidligere tjenestested".

Fra 1901 fik det private fæstevæsen konkurrence fra den kommunale arbejdsformidling. Det fortsatte dog med at eksistere indtil slutningen af 1930'erne.

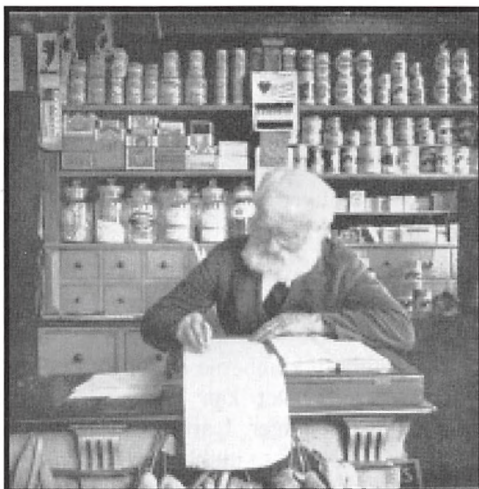
Her finder du kilderne:

Københavns Stadsarkiv: Diverse fæstekontorer (til en række af protokollerne er der udarbejdet navneregistre)

Vil du vide noget om dine forfædres arbejde, er der flere muligheder

Hvis du ved, at din tipoldefar var skrædder, kan du f.eks. se i skrædderlavets arkiv. Var han mester og dermed havde sit eget værksted, skulle han have borgerskab. Borgerskabsprotokollerne oplyser, hvornår han fik borgerskab, hvor og hvornår han blev født. Hvis han havde egen forretning, har han sandsynligvis også betalt en form for skat. I skattemandtallerne kan du se, hvor han har boet. Hvis du ikke ved hvad din tipoldefar beskæftigede sig med, må du prøve dig frem.

www.ksa.kk.dk

Slægtsforskningens TotalProfil

At gå i gang med slægtsforskning er egentlig ret nemt. Man har nogle vielsesattester, dåbsattester, beskrivelser, fotos, breve og postkort og der er mange andre muligheder.

Man begynder at stykke de forskellige data og dokumenter sammen, og efterhånden får man et billede. Nysgerrighed skærpes, man søger nye oplysninger, går på arkiver, spørger familie og bekendte; og pludselig danner der sig billeder om forfædre, steder og begivenheder, som man så må placere således, at der er et overblik. Og den tid man bruger bliver meningsfyldt. Og – hvor placerer man data ved manuel forskning? Sædvanligvis i ringbind, arkivæsker, mapper af forskellig slags; ved forskning med hjælp af edb indtastes de i et slægtsforskningsprogram. I begge tilfælde vil resultatet være, at data og dokumenter nu ”er opbevaret”. De er klar til brug, når situationen er til det.

”De higer og søger i ældgamle bøger”, som salige Adam Oehlenschläger skrev i ”Guldhornene”. Det gør slægtsforskere også. Men noget fysisk som guldhornene finder slægtsforskeren ikke. Vi finder deloplysninger på deloplysninger – og hvornår har vi så alle de oplysninger, der er nødvendige, for at vi kan præstere et resultat af vor forskning?

Det er ikke nemt at få *det* overblik. Har vi været i alle de relevante arkiver? Er alle de spørgsmål, der er dukket op, besvaret? Stiller slægtsforskeren det spørgsmål, bliver svaret vist ret uklart. Rent faktisk udfører slægtsforskeren et konstant fremadskridende arbejde med indsamling og opbevaring af viden, men det forekommer mere sjældent, at han/hun kan definere et klart overblik.

Modellen **Slægtsforskningens TotalProfil** forsøger at afdække de elementer slægtsforskningen består af, og stille dem systematisk op, så de viser det flow, som et forskningsprojekt gennemgår.

Basisproces (grønne felter)

Grundlæggende er det der sker:

- *Inddata*, den viden (data) slægtsforskeren er – og kommer – i besiddelse af, indføres i et opbevaringsystem.
- *Proces*, disse data sammenflettes mere eller mindre, så der danner sig et billede af slægten helt eller delvis, for enkeltperson, grupper eller steder.
- *Uddata*, de billeder der danner sig, kan i sidste ende resultere i en slægtsbog, men vel oftest i en ane- eller stamtavle, eller en enkelt historie.

Parallelt med det består slægtsforskningen af:

- *Dataindsamling*, I sagens natur er de indsamlede data aldrig tilstrækkelige. Supplerende data og informationer skal skaffes.
- *Dokumentarkivering*, den beholdning af data og dokumenter der er samlet (attester, fotos, breve, m.v.) skal systematisk arkiveres for at bevare dem og skaffe et overblik.

- *Producere og samle*, de anvendelige data og informationer sættes sammen så de giver et øjebliksbillede af det emne slægtsforskeren har valgt. Derved kan et færdigt produkt udarbejdes.
- *Rapportarkiv*, de produkter (slægtsbøger, anetavler, egns historier, osv.) som slægtsforskeren udarbejder, skal alle arkiveres og opbevares. Både fordi de er værdifulde kilder til videre forskning, og værdifulde dokumentationer overfor slægtsforskerens interessenter; og ikke mindst er de et resultat af en uegennyttig indsats fra slægtsforskerens side.

Følgeproces (orange felter)

Når slægtsforskeren udfører sin basisproces, vil arbejdet blive fulgt op af en anden proces: ”Følgeprocessen”. Terminologien i denne beskrivelse er baseret på slægtsforskere, der bruger et slægtsforskerprogram.

I dag er det hovedparten af slægtsforskerne, der har et program og som også arbejder over nettet. Slægtsforskere, der stadig arbejder manuelt, kan dog sagtens få udbytte af at læse med.

Nogle elementer, der helt klart aktiveres når basisprocessen gennemføres, er:

- *Dataregistrering*, når viden og andre data indføres, registreres de systematisk i programmet, og kan til enhver tid findes, ændres eller udvides.
- *Databehandling*, de data der er indført kobles sammen med personer og tider, m.v., således at slægtsforskeren – afhængigt af hvilket program der er valgt – hurtigt kan få et hensigtsmæssigt helhedsbillede.
- *Produktionsforberedelse*, disse helhedsbilleder - eller delbilleder – kan i programmet sammenflettes, sammen med eventuel tekst som slægtsforskeren indfører i tekstruder, således at der kan udskrives et dokument, efter slægtsforskerens ønsker.

Forsyningskilder (gule felter)

Slægtsforskeren har behov for data til udvidelse af den viden, man er i besiddelse af. I den forbindelse er der reelt ingen ”smalle” steder. Der er et utal af muligheder, og det giver ofte pote, et enkelt problem kan vel være, om man har overset et eller flere mulige arkiver eller samlinger.

Men forsyning af oplysninger og data kan hentes:

- *Servicegrupper I* man kan roligt og uden omkostninger henvende sig hos familien, på arkiver, på lokale samlinger, på biblioteker, og mange andre.
- *Servicegruppe II*, der kan være mere eller mindre gratis. Støtter, der kan være netværk; kursus i slægtsforskning og gotisk skrift m.m.; Shareware = SW/Hardware = HW- tilbud med prøveprogrammer.

- *Servicegruppe III*, der heller ikke behøver at koste noget. Her er der mulighed for at se noget erfaringsmateriale, få inspiration og information, samt få præsenteret og demonstreret egnet materiel og materiale.

Slægtsarkivet (mørke røde felter)

I det forløb, vi nu har været igennem, er der kort nævnt 3 arkiver:

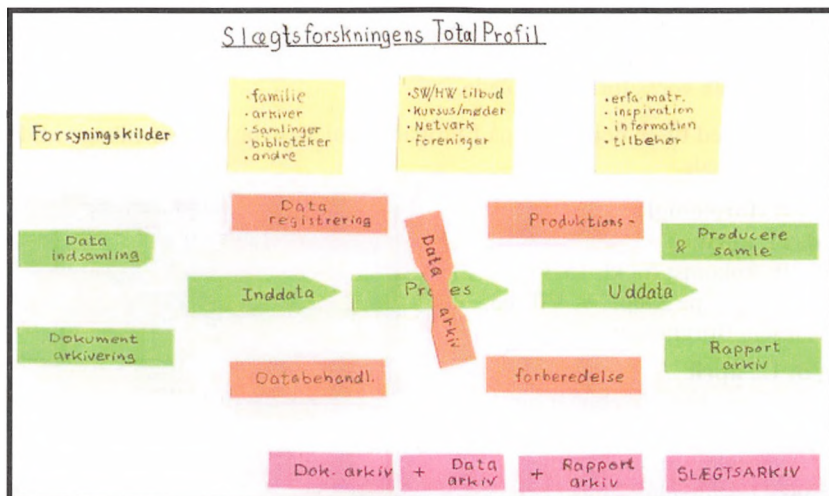
- *Dokumentarkivet*, der rummer alle de papirer som slægtsforskeren startede med, og dem han/hun gennem forskningen er kommet i besiddelse af.
- *Dataarkivet*, der er alle de informationer (data og viden), som slægtsforskeren har lagt ind i sit system.
- *Rapportarkivet*, der indeholder mindst et eksemplar af hvert resultat, hver rapport og hver anden præsentation, som slægtsforskeren har skabt.

Med disse tre arkiver besidder slægtsforskeren det mest værdifulde, som en familie med efterkommere kan besidde, nemlig **slægtsarkivet**.

Slægtsarkivet er **Familieklenodiet!**

Brugen af Slægtsforskningens TotalProfil.

Med modellen kan slægtsforskeren altid se, hvilket element han/hun arbejder i; hvilke elementer der skal gennemgås; fastlægge den arbejdsopgave, der ligger foran; ved samtaler, møder og foredrag kan slægtsforskeren identificere, hvor man befinder sig i processen: "Drøfter vi papirer fra *Dokumentarkivet*, eller er vi i *Rapportarkivet*?". Mere målrettet gå efter de forsyningskilder, der er muligheder i, osv..

Slægtsforskning: Hvor stammer vi fra?

Kom og vær med til en hel uge om slægtsforskning. Det foregår i april 2010 på Europa-højskolen på Kalø og i samarbejde med Gitte Bergendorff Høstbo. Kurset er opbygget så både nybegyndere og øvede vil få stor glæde af at deltage.

Formålet med ugen er at finde oplysninger om vore forfædre i forskellige kildegrupper og få ideer til at få historien om vore aner opbygget via steder og redskaber, der ellers ikke umiddelbart ville falde os ind.

Vi skal derfor have rig information om, hvad vi kan finde om vore aner i bl.a. arkivernes arkivalier. Kirkebøger, folketællinger, lægdsruller og fæste-protokoller vil vi også høre om i løbet af ugen. Vi vil også få information om,

hvor vi kan finde vore forfædre døde og om, hvordan vi får glæde af lokalhistorien i vores forskning.

På kurset vil vi også høre om, hvordan vi får lavet en livshistorie, samt hvordan vi kan holde styr på alle informationerne om vore aner i et EDB-program. Vi vil lære, hvordan vi søger vores aner via Internettet. I ugens forløb er der afsat en dag på Landsarkivet i Viborg. Her får vi lov efter en rundvisning til selv at få fingre i de gamle kirkebøger og arkivalier. De gode historier om vores aner vil blive fortalt af foredragsholdere, der kan fortællingens kunst. Der vil være rig lejlighed til at blive inspireret af, hvordan andre fortæller deres aners historie. Vi skal høre om, hvordan forfædrene festede og om hvordan de klarede sig når de forsøgte lykken i den nye verden. Kurset byder på mange spændende foredrag, der kan give os ideer til, hvordan vores forfædre levede.

Så kom og vær med til en dejlig uge på Europahøjskolen, hvor vi tager tilbage i tiden til da vores forfædre levede.

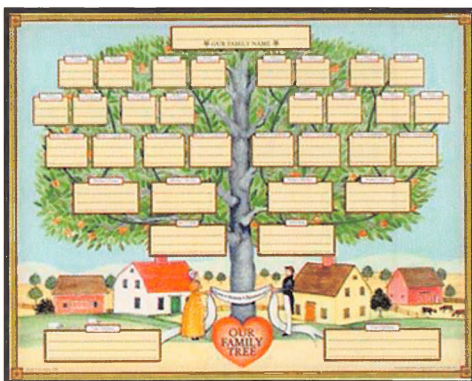
PROGRAM (foreløbigt)

Søndag d. 11. april:

Fra kl. 15.30: Ankomst fra kl. 15.30
Kl. 19.30: "Borgen på Kalø!" v. Vilfred Friberg Hansen, Borgmester i Ebeltoft

Mandag d. 12. april

9.00-10.30: "Hvad kan kirkebøger og folketællinger fortælle os udover tal og navne?", v. genealog Anton Blaabjerg
13.15-15.00: "Lægdsruller - hvad kan vi bruge dem til og hvad fortæller de?", v. Hans Toudal

15.30-17.00: "Danske fæstebønder og deres forhold" v. bibliotekar Katrine Tobiasen
Fra kl. 19.30 Vil der være mulighed for at slægtsforske på internettet

Tirsdag d. 13. april:

9.00-10.30: "Hvad kan de gamle billeder fortælle?", v. Anna Margrethe Krogh-Thomsen, formand Slægtshistorisk Forening Storkøbenhavn (SFS).

13.15-15.00: "Samarbejdet med dit livsportræt og din slægtshistorie", v. Annelise Dal Heick

15.30-17.00: Billedebevaring. v. (en person fra Nationalmuseet der kan fortælle)
Fra kl. 19.30 Vil der være mulighed for at slægtsforske på internettet

Onsdag d. 14. april:

9.00-10.30: "Hvordan får jeg orden på mine data i et EDB-program?", v. Anna Margrethe Krogh-Thomsen, formand SFS

13.15-15.00: "Arven efter forfædrene", v. historiker Jytte Skaaning

15.30-17.00: "Hvad kan gravstenene fortælle", v. Leif Sepstrup

Fra kl. 19.30 Vil der være mulighed for at slægtsforske på internettet

Torsdag d. 15. april:

Heldags-tur til landsarkivet i Viborg m. Anton Blaabjerg

19.30: "Danskerne i fest og glæde", v. faglærer, danse- og musikforsker Per Sørensen

Fredag d. 16. april

9.00-11.00: "Retsbetjentens arbejde, fra løssagte kvinder til mordsgæder. Hvordan får vi lokalhistorien ind i slægtsforskningen?", v. Helle Bundsen fra Landsarkivet på Fyn

13.20-15.00: "Sådan fandt jeg min svenske slægt", v. Gitte B. Høstbo, landsformand SSF

15.30-17.15: "Præst, degn og i særdeleshed min oldefar", v. præst Anne Kirstine Langkjær

19.00-20.30: "Så tog de til Nebraska", v. tidl. museumsdirektør Benny Boysen

Lørdag d. 17. april:

Evaluering og afrejse efter morgensamlingen.

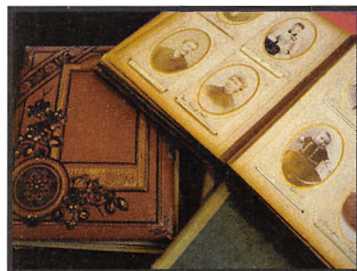
PRISER

Kursusprisen er kr. 3.275. for dobbeltværelse og kr. 300 ekstra for enkeltværelse og omfatter undervisning og middagsmad for ophold, samt sengetøj. Prisen for hjemmeboende er kr. 2.875 kr. inkl undervisning og forplejning.

PRAKTISKE OPLYSNINGER:

Tilmeldingsfrist: Tre uger før kursusstart, den 22. marts 2010, men "først til mølleprincippet" gælder. Når du har tilmeldt dig, sender vi en bekræftelse og en opkrævning på deltagergebyret. Hvis du er nødt til at melde fra til kurset, tilbagebetaler vi det indbetalte beløb minus 500 kroner. Endeligt program og deltagerliste udsendes inden kursusstart.

Har du spørgsmål til kurset, kan du kontakte en af skolens sekretærer på: Tlf. 8637 1286 eller på mail adm@kalo.dk, tilmelding kan også ske til Gitte B. Høstbo på mail janhb@mail.danbbs.dk

SSF's Slægtshistoriske weekendkursus på Nørgaards Højskole i Bjerringbro

Den 18.-20. september 2009
"På rejse med vores aner"

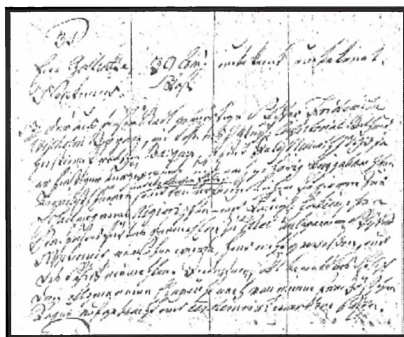
Kom og vær med til en hyggelig weekend blandt slægtsforskervenner. Der vil være spændende foredrag og overraskende underholdning lørdag aften. Tilmelding til kurset kan ske via SSF's hjemmeside www.ssf.dk hvor også et deltaljeret program kan ses. Ligeledes priser m.m.

Anders Sode-Pedersen, arkivar på Rigsarkivet "**Introduktion til Rigsarkivet og DAISY**" Rigsarkivet og Daisy er Statens Arkivers elektroniske onlineregistratur. Daisy indeholder oplysninger om Statens Arkivers righoldige samlinger, og i Daisy er det muligt at bestille arkivalier frem til en læsesal. Projektleder Anders Sode-Pedersen vil berette om udviklingen af Daisy, demonstrere hvordan man bruger Daisy, og løfte sløret for hvilke forbedringer af Daisy, der er planlagt i de kommende år.

Lars Henningsen, arkiv- og forskningsleder ved Dansk Centralbibliotek for Sydslesvig. "**Den anderledes sønderjyske slægtshistorie – hvorfor?**" I Sønderjylland er næsten alle de almindelige kilder til slægtshistorien anderledes end i resten af Danmark. Mange kirkebøger er ældre og mere indholdsrige, kilderne til ejendoms historie er lettere at benytte, og der findes kilder, som slet ikke kendes nord for Kongeåen. Selv fra egnen mellem Haderslev og Kolding er mange kilder på tysk. Det skyldes en administration og traditioner, som var anderledes end i Kongeriget. Foredraget vil se på de særlige udfordringer, som møder slægtsforskeren i Sønderjylland og sætte kilderne i forhold til den egenartede administrations- og forvaltningshistorie, som de afspejler.

Michael Dupont, ansat på Landsarkivet i Kbh. "**Pasprotokoller – en glemt kilde til slægtsforskningen**". En spændende kilde til slægtsforskningen er de såkaldte pasprotokoller, der er en relativt ukendt og derfor ubenyttet kildegruppe. De er bevaret fra størstedelen af det 19. århundrede og findes på landsarkiverne. Når man ikke ved, hvor en person kommer fra eller rejser hen, vil pasprotokollerne i mange tilfælde være et godt sted, at begynde. I 1800-tallet skulle man nemlig bruge pas til indenlandsrejser, og via pasprotokollerne kan man følge en persons rejsefærd.

Inger Buchard, cand.mag. og tidl. lektor ved Esbjerg Statsskole. ”**Slægtsforskning i Nordtyskland**” Man skal ikke have ret mange håndværkere, militærfolk, embedsmænd i sin slægt, før 1700-tallets livlige kontakt med Nordtyskland og Helstatens sammenbrud bliver et tema for en dansk slægtsforsker. Hvordan finder man frem til kilderne i et område, der har haft en omtumlet historie helt frem til 1989? Hvad kan man bruge internettet til? Erfaringer fra jagten på en sønderjydes aner fra Slesvig til Pommern danner grundlag for foredraget.

Jytte Skaaning, *historiker*. **Hvad gør vi, når kirkebogen mangler?** Mange af vore kirkebøger før 1814 er gået tabt, pga. mus og brand, der har hærget de mange præstegårde. Hvad gør vi så, når bøgerne ikke eksisterer mere? Foredraget giver tips og råd om, hvor vi kan finde andre kilder, der kan hjælpe os videre.

Gitte B. Høstbo: *tidl. laborant* ”**Arvelighed i Slægtsforskningen**” Hvad er en DNA-test og hvad kan den fortælle os om vores forfædre. Hvilke firmaer tilbyder disse DNA-tests?. Hvor langt kan vi komme tilbage i historien med en DNA-test. Ofte er DNA og genetik nævnt i forbindelse med opklaringen af kriminal- og mordgåder, samt faderskabssager, historiske gåder eller ved forskningen inden for biologi og medicin. Måske indeholder ens gener afsløringer om helt uventede familiehemmeligheder eller historien om ens egen slægts folkevandring. I de seneste år har DNA-test fået tag i slægtsforskernes nysgerrighed om at finde oplysninger om deres forfædre eller bekræftelse i diverse slægtsforhold. Også adopterede børn som ellers intet eller kun lidt ved om sine rødder, kan få muligheden for at vide mere om deres ophav. Foredraget vil fortælle om historien og mulighederne om DNA-test.

Ekspertter til rådighed for dne

spørgsmål: *Anton Blaabjerg*, genealog og medredaktør fra SLÆGTEN, *Peter Wodskou* fra Landsarkivet, i Kbh, *Nicolai Johannesen* fra SSF. Her kan der stilles spørgsmål om slægtsforskning, hvor man evt. kan finde kilderne på arkiverne, samt hvordan finder man rundt i det genealogiske materiale.

Tag din egen slægts-forskning med og udstil den i weekenden, fortæl andre hvad du laver.

Anton Blaabjerg og Gitte B. Høstbo har bøger med fra Kildeselskabet og Samfundet samt diverse cd'er og andre materialer med til salg. Tilmeld dig på www.ssf.dk

Kvalitet contra kvantitet i slægtsforskningen

Som slægtsforsker har man stor glæde af Internettet. Glad bliver man, når man støder på folk, der forsker i de samme slægter, som man selv arbejder med. For det meste bliver glæden dog kort, for det viser sig, at det meste består af indtastninger af de samme mere eller mindre fejlbehængte slægtsbøger, uden at man overhovedet har checket oplysningerne.

F.eks. indleder en slægtsforsker sin hjemmeside med at gøre opmærksom på, at der har været forsket meget lidt i slægten Wederkinch. Sidens indhold består så af en ukritisk indtastning af Hauch-Fausbøll og Nygaards optegnelser om slægten. De er smækfyldte af fejl. Dette har intet med forskning at gøre.

Andre hjemmesider har afskrevet bogen om slægten Winfeld, hvor en person får tildelt et barn, som ikke kan findes i kirkebøgerne. En oplagt fejl. Jeg tillod mig at gøre to forskellige forskere opmærksom på, at det måtte dreje sig om en fejl. Den ene mailede tilbage med tak for hjælpen og oplyste, at han ved samme lejlighed opdagede et par andre fejl. Jeg fik således bekræftet min egen antagelse. Godt med lidt kontrol.

Den anden svarede tilbage, at han ikke sådan umiddelbart kunne afgøre, om jeg havde ret.

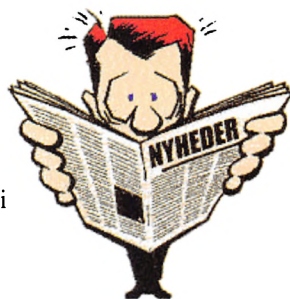
Så sidder man tilbage med den fornemmelse, at kvantitet kommer før kvalitet.

Hvis mennesker, der bruger tid på ukritisk indtastning i stedet forskede i de usikre oplysninger, ville meget være vundet. Tænk hvor langt vi ville kunne nå ved fælles hjælp!!! Jeg savner således konstruktive bidrag til slægterne Bang, Wederkinch, Ussing, Himmelstrup, Westengaard m.m. Alle har trykte optegnelser, som savner stedsangivelser og mangler kildehenvisninger.

Man er velkommen til at kontakte mig på lone.bergmann@mail.dk.

Nyheder

Slægtsforskning på facebook

Nu er slægtsforskningen kommet til facebook. Meld dig ind i gruppen og hjælp hinanden og få de sidste nyheder her.

Gruppe til diskussion og udveksling vdr. slægtsforskning og genealogi på dansk.

Denne Facebook-gruppe er et samarbejde mellem de tre store, landsdækkende foreninger for slægtsforskning og genealogi, nemlig:

- Samfundet for Dansk genealogi og Personahistorie
- Sammenslutningen af Slægtshistoriske Foreninger SSF
- DIS-Danmark

Fra tid til anden vil I få nyt om publikationer og arrangementer fra foreningerne.

Man kan skrive om slægtsforskning, dele tips om gode links og ideer og oprette gode debatter. Vi regner selvfølgelig med, at vi her i gruppen taler og skriver pænt til hinanden:-)

Brug også foreningernes websites:

[http://www.facebook.com/l.php?](http://www.facebook.com/l.php?u=http%3A%2F%2Fwww.genealogi.dk%2F&h=efterlighedstegnet%2Fskriver%2Fefks)

[u=http%3A%2F%2Fwww.genealogi.dk%2F&h=efterlighedstegnet%2Fskriver%2Fefks](http://www.genealogi.dk%2F&h=efterlighedstegnet%2Fskriver%2Fefks), gruppen <http://ssf.dk> som set nedenfor her:

<http://www.ssf.dk>

Bl.a. om slægtsforskerdage, kurser og lokale slægtsforskningsforeninger

<http://www.dis-danmark.dk>

- med Danmarks største forum for slægtsforskning hvor du bl.a. kan efterlyse aner, søge hjælp til skrifttydning, m.m.

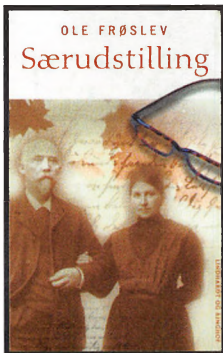
<http://www.genealogi-dk>

Her finder du vejledninger i slægtsforskning, nyheder m.m.

Hørt Hørt En svigermor der ikke havde regnet med at hun snart var 96 år gammel, kunne finde på at sige "Jeg køber ikke grønne bananer", "jeg ved ikke om jeg kommer til at opleve at de bliver modne og klar til at spise".

Bøger og CD'ER

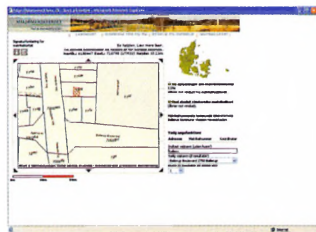

I en midlertidig ansættelse som leder af et lille lokalmuseum på Fyn møder etnologen Michael Søndergaard opbakning og entusiasme, men også mere blandede følelser. Især fra det politiske system. Han vil puste liv i det henslumrende museum med en udstilling, som skal vise tilværelsens karambole, hvor mennesker fra slutningen af attenhundretallet og op til vore dage som kuglerne på billardbordet har skubbet til hinanden og ændret livsbanernes retning. Som baggrund for udstillingen bruger han sine forældres familier, faren rundet af Grundtvig og den fynske muld, moren af Indre Mission og det ålborgensiske håndværkerborgerskab. Michaels arbejde med museet og udstillingen, og ikke mindst hans ophold i det lille samfund, griber også på afgørende vis ind i hans eget liv.

Lindhardt og Ringhof 2003. ISBN 8759521740 / 87-595-2174-0, pris fra 369 - 247 kr.

Gamle kort på nettet

Hvor lå oldefars gård? Hvad lå der før hvor mit hus står nu? Det kan man få svar på på matrikelstyrelsens hjemmeside. De gamle matrikelkort fra 1806-1996 er nu kommet på nettet. De er registreret med navnene på bl.a. ejerlav, købstad, og den periode, hvor kortet var gyldigt. De gamle kort kan ses på www.kms.dk

To nye CD'er er nu på vej fra Genealogisk Forlag. Denne gang er den ene CD om Fotografiportrætter af de kvindelige forbrydere og den anden omhandler mandlige og kvindelige forbrydere fra Helsingør Byfoged. Du kan nemt via de nye cd'er finde sager om forbryderne på Landsarkivet for Sjælland og Øerne.

Indlægsordene på flere af CD'erne er skrevet af ledende arkivarer på Landsarkivet for Sjælland. CD'erne kan bestilles på

www.genealogisk-forlag.dk hvor du kan læse meget mere om alle CD'erne.

Arkiver

Lokalarkiver

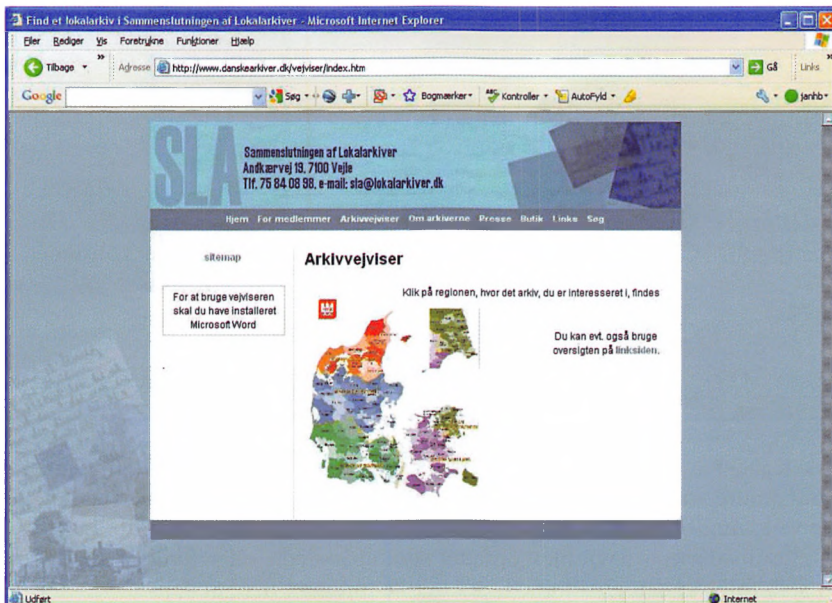
Arkiver behøver ikke altid kun omhandle statens arkiver. Også hos Lokalarkiverne kan vi få vældig nytte af alle de protokoller og dokumenter, der ligger gemt her.

SLA er en paraplyorganisation for de mange lokalarkiver og her kan man følge med på deres hjemmeside om hvad der sker indenfor lokalarkivernes verden.

Siden 1949 har Sammenslutningen af Lokalarkiver (SLA) samlet arkivfolk over hele landet i de fælles bestræbelser på at højne kvaliteten i arbejdet med bevaring af vor fælles kulturarv.

SLA har over 400 medlemmer, fordelt på 13 kredse, der hver dækker et af de tidligere amter. Igennem sammenslutningen drager medlemmerne nytte af hinandens erfaringer og ekspertise og af det store udviklingsarbejde, der udføres af SLA's forskellige udvalg.

En meget vigtig ting er den løbende udvikling af fælles og ensartede registreringssystemer med tilhørende blanketter og andet materiale. Der er udviklet et edb-program, ARKIBAS, på baggrund af det manuelle system, og det sikrer en ensartet registrering og en rationel arbejdsgang til glæde for alle, der beskæftiger sig med lokal kultur og historie.

Nettet

Hovedstadens arkivers hjemmeside

Listen "Gade> kvarter > sogn" er god, hvis du skal bruge folketællinger på arkivalieronline.dk
Her skal du kende kvarteret for at få folketællinger fra en bestemt gade frem på skærmen.

Listen "Politi- og fattigkreds" 1890 indeholder oplysning om det fattigdistrikt og den politikreds, en gade hørte til. Det sidste får du brug for, hvis du skal bruge politimandtaller på

Københavns Stadsarkiv.

www.landsarkivetkbh.dk/hovedst/txt/print/lister.htm

Hent og print - ressourcer til historie og slægtsforskning i hovedstaden - Microsoft Internet Explorer

Åbne Filer Bedger Vis Foretjyke Funtjone Hjælp

Tilbage Adressen <http://www.landsarkivetkbh.dk/hovedst/txt/print/lister.htm> Gå Links

Google Søg Bogmærker Kontroller AutoFyld

Hjem Find dine Padder For studerende Hvad må man se? Byens arkiver Hent og Print Om siden

SITEMAP

Kort, lister, etc.

- Spørgeliste til livslobsinterviews
- Spørgeliste til livslobsinterviews (samme som ovenstående)

Diverse kort og lister

- Kort over Kbh amt
- Kbh sognekort 1850
- Kbh sognekort 1890
- Kbh sognekort 1900
- Kbh sognekort 1911
- Kbh sognekort 1926
- Kbh 1611 (prospekt)
- Kbh - kort 1659 (2 MB)
- Kbh - kort 1770 (2 MB)
- Kbh - kort 1906 (2 MB)
- Gade > sogn 1787
- Gade > sogn 1801
- Gade > sogn 1840
- Gade > kvarter > sogn 1863
- Gade > sogn 1870
- Gade > sogn 1880
- Gade > sogn 1890
- Politi- og fattigkreds 1890
- Ændrede gadenavne
- Sogne efter oprettelsesår
- Anerkendte trossamfund

Forskelligt

- Åneark
- Børneark
- Gotisk alfabet
- Slægtstave

Tip!

Listen "Gade> kvarter > sogn" er god, hvis du skal bruge folketællinger på arkivalieronline.dk Her skal du kende kvarteret, for at få folketællinger fra en bestemt gade frem på skærmen.

Listen "Politi- og fattigkreds" 1890 indeholder oplysning om det fattigdistrikt og den politikreds en gade hørte til. Det sidste får du brug for, hvis du skal bruge politimandtaller på Københavns Stadsarkiv.

Mere til print

På flere af arkivernes hjemmesider kan du hente flere ark og foldere.

Københavns Stadsarkivs print-side

Statens Arkiver: Vejledninger i røst brugte arkivalier

Udgivelser til download

I 1857 fik Københavns Kommune sin første gadenavnelov, og Borgerrepræsentationen fik nu ret til at ændre stadens gamle vejnavne og beslutte sig for nye, men kun når det gjaldt offentlige veje. Ændringerne skete som regel efter ønske fra borgerne. Det kunne være fordi gadens – eller pladsens – navn blev opfattet som upassende, eller fordi gaden havde fået et dårligt ry som følge af den prostitution, der måske foregik i flere af dens huse.

Efterlysning

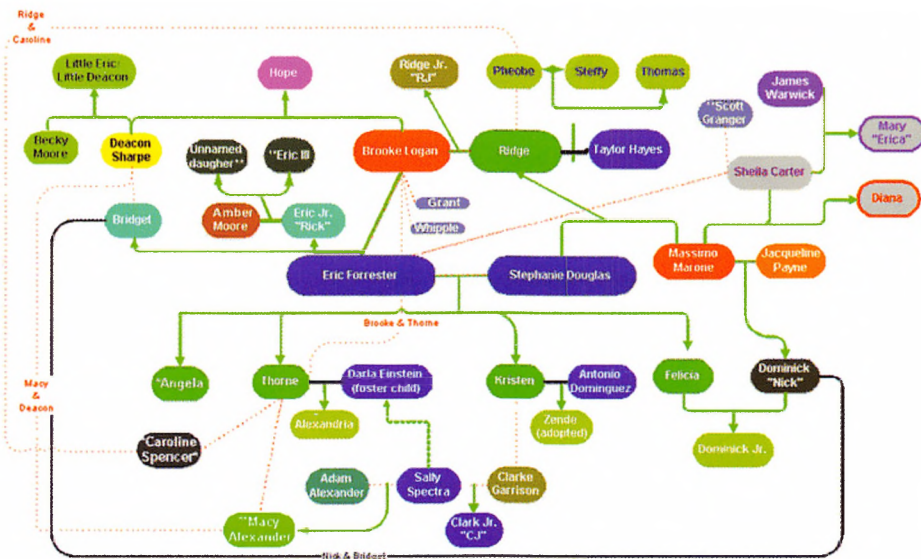
Indviklede familie træer

Tv-serien "Glamour" eller "The Bold and the Beautiful", som den også hedder, har d. 23. juni 2009 spillet 5591 episoder på tv-stationen Kanal København. Skiftende spilletider har der været igennem de 26 år, den er blevet sendt. En episode hver dag undtagen weekenden, hvor hele ugens episoder blev genudsendt, så man ikke skulle gå glip af nogle af afsnittene. Nogen hader den, andre synes det er ren underholdning, der går lige igennem hjernebarken. Hvordan har de formået at holde os fast ved skærmen i 26 år 25 minutter ad gangen?

Familierelationer er kodeordet...- personerne i serien bliver gift, får børn, bliver skilt, får børn med ny kone, børn af disse ægteskaber får børn med nye mænd, som deres mødre senere gifter sig med og så får de nogle nye børn.. Der er virkelig noget at holde rede på for en slægtsforsker. Nogen gange har man tænkt, så nu går det galt, nu er familieforholdene for tætte. Flere af de medvirkende har været gift med den samme op til flere gange. Mit spørgsmål er nu findes der familier som denne familie Forester, hvor familieforholdene er lige så indviklet?

I så fald hører jeg gerne fra jer for at fortælle de indviklede familieforholds historier. Nedenfor ses et stamtræ over familien Forester fra Los Angeles. De to store blå bjælker er seriens hovedpersoner og hvorfra al handling udgår.

Hilsen Gitte B. Høstbo janhb@mail.danbbs.dk

POST

B

PP

DANMARK

47421

Afs.
Slægtshistorisk forening for Storkøbenhavn
Red. Gitte Bergendorff Høstbo,
Obovej 14, 2730 Herlev.

47421

Indholdsfortegnelse:	Side
Foreningsoversigt	2
Heraldisk logo	3
Her myrdes Barselskvinder	4-10
En skæbne fortalt gennem kirkebogen	11-13
Hvem ved noget om Niels Breinholt	14-16
Glimt fra forårsudflugten	17
Efterårets program 2009	18-19
Anetavlen	20
På arbejde	21
Københavnske fæstekontorer	22
Slægtsforskningens Totalprofil	23-25
Slægtsforskning: Hvor stammer vi fra?	26-27
SSF Slægtshistorisk weekendkursus	28-29
Kvalitet contra kvantitet i slægtsforskningen	30
Nyheder	30
Bøger og CD'er	31-32
Arkiver	33
Nettet	34
Efterlysning	35

Midtersiderne i bladet er Efterårets program 2009

ISSN nr. 0107 – 539 x Tryk: Øko-Tryk, Skjern